

siguin 77 pessetes anyals, resultant de la divisió del 1.000.000 adoptat com a mínim per les 13.000 especialitats que circulen, i el metge recepta.

I fet això, perseguint sempre l'equanimitat, deuríem aplicar l'estatuït en la llei de consum, o sigui «Per a ajustar les quotes personals a les circumstàncies de cadascú, podrà reduir-se fins una quinta part, i augmentar-se fins el quintuple el tipus mig expressat, establint-se, dins aquests límits, tantes categories com siguin necessàries per a col·locar a cada «específic «en aquella en què degui figurar» per la venda que el mateix obtingui».

I així es concertarien voluntàries subvencions de 15, 19, 25, 38, 77, 154, 231, 308, i 585 pessetes anyals, amb probabilitats d'èxit per la seva modicitat que les faria assequibles a totes les butxaques.

FRANCESC POUDEVIDA

Informes o dictàmens pericials

Valor dels dictàmens pericials davant dels Tribunals de Justícia.—Jurisprudència.

Els dictàmens pericials emesos en judici seguit davant dels Tribunals de justícia no tenen altre valor que la d'un element de prova que serveix per a il·lustrar i assessorar en la matèria sobre què versen, a la persona o persones que en definitiva han de dictar el fallo o sentència; de manera que és indiscutible la facultat discrecional dels jutges per a apreciar aquestes proves, en raó d'ésser molts els punts de vista que en les mateixes s'han de tenir en compte.

La qualitat del pèrit, la seva il·lustració, la seva bona fe, la solidesa dels raonaments del seu informe, la evidència de les lleis generals o principis científics que invoqui, el resultat comparatiu del dictàmen amb les altres proves practicades, la coincidència o des-acord entre uns pèrits i altres i molts altres motius atencibles, decideixen de molt distinta manera sobre la valor que deu concedir-se a l'informe pericial, amb tanta més raó que essent una facultat de les parts la designació de pèrits, en moltes ocasions quedarà a l'arbitri de les mateixes decidir en un sentit el plet o causa si els Tribunals no tinguessin la lliure facultat d'apartar-se amb els seus fallos dels al·ludits informes.

Però a més a més hi ha un argument de caràcter general sobre el qual s'apoiem els moderns principis referents a l'apreciació lliure de la prova per part dels Tribunals, i és el següent:

Perquè un jutge resolgui amb arrelament a la seva convicció és precís abans de tot que aquesta convicció existeixi realment, no bastant per tant que estigui cerciorat el pèrit, sinó que és indispensable que ho estigui també el jutge; d'altra manera no seria aquest sinó el pèrit qui resoldria els conflictes de dret, i en sa conse-

qüència el fallo producte d'altres motius que els de la pròpia convicció del sentenciador, resultant d'aquesta anomalia que l'autoritat judicial es trobaria descentrada, això és, no estaria com deu estar vinculada en les mans d'un poder propi i independent.

Aquest és el criteri admès des d'anys i panys per totes les legislacions sense excepció, de tal manera que en la Llei vigent d'Enjudiciament Civil que regeix en tot Espanya, promulgada en la ja llunyana data de 3 de Febrer de 1881, s'estatueix aquest principi mitjançant l'article 652, el qual traduït i copiat literalment és com segueix: «Els Jutges i Tribunals apreciaran la prova pericial segons les regles de la sana crítica, sense estar obligats a subjectar-se al dictàmen dels pèrits».

I aquest precepte guarda perfecta concordància amb l'establert sobre la matèria en la vigent Llei d'Enjudiciament criminal i amb el Codi Civil, així com amb tots els altres preceptes substantius d'aplicació al cas que ens ocupa.

La jurisprudència sentada pel Tribunal Suprem en aquest punt no discrepa el més mínim del criteri que queda exposat, puix que ja molt abans de promulgar-se les citades Lleis de procediments, havia dictat infinitat de sentències en les quals se sustenta amb tota la contundència el mateix principi jurídic. Entre les sentències a què s'acaba de fer referència poden citar-se les següents: 6 Desembre 1858, 6 Març 1861, 14 Novembre 1862, 20 Gener 1863, 30 Gener i 14 Setembre 1864, 11 Octubre 1865, 24 Setembre 1866, 1 Octubre 1884, 14 Desembre 1887, i altres.

Per tant, el qui contesta estima:

Que el principi a dalt sustentat sobre la valor dels informes o dictàmens pericials davant dels Tribunals de justícia, és avui per avui incommovible i per consegüent ni en tot ni en part susceptible d'alteració o modificació, considerant més que infructuosa, estèril, tota actuació encaminada a aquest últim objecte.

Aquesta és la meua opinió que sotmeto a altra de més autoritzada.

Barcelona, 25 Febrer 1922.

M. BARBERÀ BALDRICH
Advocat Assessor del S. de M. de C.

AVIS

Les hores d'oficines del SINDICAT són de 9 a 1 del matí i de 4 a 8 de la tarda.

No obstant, per al millor ordre de les oficines, i per a atendre millor a tothom, se us prega, companys, especialment als de ciutat, que si teniu necessitat d'algun informe o de donar qualsevol queixa o ordre, hi passeu per la tarda amb preferència de 6 a 8.

Els dimars i dissabtes, de 7 a 8, hi trobareu el Secretari de la Junta Directiva del SINDICAT.